

Dohányárusok Közlönye

A MAGYARORSZÁGI NAGY- ÉS KISTŐZSDE TULAJDONOSOK
SZAKKÖZLÖNYE ÉS ÉRTESÍTŐJE.

FELELŐS TULAJDONOS ÉS FELELŐS SZERKESZTŐ:
HATSEK ADOLF.

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Budapest VII., Károly-körút 7. sz.
Nem az előfizetési összegekkel, hanem a
számlák küldendők.

Előfizetési ár fél évre 6 koronára.

Kéziratok nem lesznek visszatérítve.

Megjelenik minden hó
1-én, 10-én és 20-án.
Egyes példány nem kapható
Előfizetési ár fél évre 6 koronára
Előfizetni csak fel evenkint lehet.

TARTALOM. Uj esztendő. — Ismét egy gyár. — Vegyesek. — Szerkesztői üzenetek. — Hírdetések.

Uj esztendő.

Mikor negy evvel ezelött ez ujság első száma a gépből kikerült, nagyon vegyes erzelmekekkel fogadták. A nagy- és kistőzsdesek örültek annak, hogy végre alkalom nyílik arra, hogy panaszaikat és kívánásait nyilvánosságra hozzák, hogy egy lapot mondhatnak a sajátjuknak, a hol szakértő emberek az ő saját meggyőződésüknek adnak kifejezést. Daczára ennek azonban nem igen tartották lehetségesnek, hogy a dohányfövedek számos hiánya és hibája a közfelfogás egy organumában legyen megvilágítva, annál is inkább, mivel az elárúsítási szervezet többnyire olyan volt, hogy nem ritkán egészen alárendelt közegek alkottak szabályokat, illetékelenül és felsőbb hatóságunk tudomása nélkül. Ehhez járult még az, hogy a nagytőzsdesek legnagyobb része nálunk, még azon időből való volt, mikor az osztrák fináncz volt itt otthon. Egyszóval nagyon sok oldalról találtak egy lap alapítását különösnek, a mely hivatva akart lenni az eladók érdekeinek képviselőjére, mivel azt hittek, hogy a függőség viszonya, a mely az eladók és a kincstár között fennáll, a czelt egészen elérhetetlenre teszi.

Különösnek találtak egy oly lap alapítását, a mely az elárúsítók érdekeit akarta képviselni, egy osztályt, mely az államhoz tulajdonképen szolgálati kötekek által fűzetett.

Mi azonban reszünkről úgy találtuk, hogy egy szaklap letesítése, mely merekselt módon úgy az egyik, mint a másik fel érdeket tartja szem előtt a szükségesség. Elöttünk evék hosszú sora által nyert tapasztalat és tanulmányok folytán a viszonyok teljesen ismeretesek voltak és ez öntötte belénk a bátorságot egy új lap megalapítására, mely igazságot szolgáltat minden felnek, mely ügyel a termelési és előállítási viszonyok természetes voltára, a fejlődés zavartalan vezetésére.

Kicsinyeskedések minket nem tudtak czelunktől elteríteni. Felismertük azt, hogy az elárúsítók főérdeke abban fekszik, hogy az intéző körök tájékozva legyenek helyzetük felől, **azért a legnagyobb**

igyekezetünket arra fordítottuk, hogy a kincstár érdekeit, az eladók érdekeivel összhangzásba hozzuk.

Ez okokból a »Dohányárusok Közlönye« negy evi megjelenése után egy oly szaklappá emelkedett, melynek megjelenése ma egy szükségességnek ismertetik el.

Tudjuk azt, hogy egy szaklap érdekesebb, ha skandalumokkal tölti meg rovatait, egy embert összeveszejt a másikkal, de mi komoly dolgok publicisztikai megvilágításának mindig előnyt adtunk és előnyt fogunk adni es lapunkat be nem szennyeztük sohasem. Azert a ketelkedők, már bennünk nem ketelkednek. Mindig előre! Ez volt a jelszónk és nem egyeseknek, hanem a köznek eljártunk szel-tilásokat tenni az ügynek magának győzelmet biztosítani.

És nem frázis, ha most az ötödik évfolyam küszöbén azt mondjuk, hogy nekünk e feladat teljesítése úgy a kincstártól, mint az adózatkesz nagy- és kistőzsdesek egész phallanxától megkönynyított, kik törekveseinket méltányolva a »Dohányárusok Közlönye«-t az igazságos harcban minden módon támogatják. És a jövőben is, a törekvesünk nem lesz más, mint az, hogy a munkádo és a munkában levő érdekviszonyait egymással összeegyeztessük. Nem akarunk kicsinyeskedő greizlerpolitikát követni, nem akarunk semmiségekkel foglalkozni, hanem az olyan dolgok, melyek az elárúsítók, a kincstár érdekeiben fekszenek mindig védelmet fognak találni nálunk. Szóeső lesz ez a lap, a melyet messzire fognak hallani és mi elertük a czelt, mely lelkesített.

Uj ev kezdődik. Itt az idő, mikor rendszeren merleget csinálunk törekveseinkből, munkákból, igyekezetünkben. Szerenytelenség lenne, ha azt mondanánk, hogy mi a lefolyt evben nagyot alkotunk. De hogy becsületesen dolgoztunk, hogy sikereket arattunk, azt még ellenünk sem fogják tagadni. Reméljük, hogy az általunk elvetett mag bö kalászoikat fog növelni a jövő evben. Olvasóinknak pedig boldog, szerencses új esztendőt kívánunk!

Ismét egy gyár.

Az újságolvasó, ki a reggeli kávénál egy új dohánygyár felállításáról olvasott az újságban bizonyára meg volt lepette — daczára annak, hogy e hirt már egy evvel ezelött olvashatta. De a napilapok tetszelegnek maguknak az ismételésekben és a közönség, a jó közönség lepre megy. Nekünk azonban jobb az emlékező tehetőségünk és mi nagyon is jól tudjuk, hogy már számos evvel ezelött vettünk hirt e dohánygyár felállításáról. De mindegy. Felállítanak egy új dohánygyárat és világgá kürtölik hivatalosan, és azert történik, hogy a külföldi gyártmányok behozatalát csökkentik.

Jóságos ég! Hát ez teszi szükségessé egy új gyár felállítását 400,000 frt (?) költséggel? Ilyen gyárban fognak majd importált szivarokat sok millió forint értékben előállítani es akadnak komoly újságok, kik ezt lehetők tartják?

Mi már három evvel ezelött kardoskodtunk azért, hogy az országban néhány nagyobb szabású dohánygyárat állítsanak fel. A felsorolt támogató okok közt a külföldi fajok behozatala sem maradt érintetlenül, habar a felállítás sürgössegenek okát egészen másban találtuk. Meg pedig abban is ezt most is ismeteljük, hogy mi 60 millióra rúgó fogyasztással szemben, igen kis készlettel bírnak, a mely neha zerúvá redukálódik. Ez aztán oda is vezet, hogy új fajok előállítására alkalom nem nyílik, úgy hogy ma, egy majd 30 éves öngazdalkodás után meg a régi kopott formáknál vagyunk, amelyeket az osztrák állam vezetett be.

A kis újdonság, mely egy 400,000 frt költséggel felállítandó új gyárról beszél, elég jellemző ahhoz, hogy vele foglalkozunk. De meg inkább szolgál megbeszelesre a motivatio, a melyre igazán szükség nem volt. Ha az okadatos komoly volna, a kincstár már tíz evvel ezelött bocsátotta volna világgá, mert tudtukkal a készletfelesleg soha nem bántotta az országot, mindenkor kevés volt az árú, mindenkor a külföldi behozatalhoz kellett segélyül folyamodni.

Mi ebből azt következtetjük, hogy

egy indokolást vesznek segítségül, a melylyel a valódi indokokat akarják eltakarni. Vagy igazán oly nagy benne a hivatalos naivság, hogy azt higgye, hogy egy nem is felmillió költséggel felállítandó gyár elég lenne az eddig származott fogyasztási felesleg kielégítésére? Ha igazán szükségét érzik annak, hogy a nagyközönséget a dohányjövődék szervezetről értesítsék, tegyék ezt meg teljesen, vagy sehogy. Ha okok állnak fenn, melyek néhány nagyszabású gyár felállítását lehetetlenne teszik, hát maradjunk Isten nevében a régi kerekvágásban. Egyebekben pedig azt hisszük, hogy a dohányjövődéknek az ilyenfajta újságreklamra nincs szüksége és hogy az egyedüli reklam számára a jó gyártmányok előállításában található. Mert nagyon kevésse emeli a fogyasztást, sőt nagyon kevésse érdeklí az olvasót is az, ha hírt vesz arról, hogy itt, vagy ott, egy-egy gyárat akarnak felállítani. Azonban vannak hírek, a melyek minden dohányost érdekelnek és melyeknek közrebocsátását az esz parancsolja. Ezeket azonban nem publikáljuk, Németországban vannak nagy dohánygyárak, melyek újságokat adnak ki, hogy vevőközönségünket némely dologról tájékoztassák. Nálunk nem törődnek az elárusítóval, sem a fogyasztóval, de olyan dolgokat, melyek a közönséget nem érdeklik, világgyá kürtölnek. Az ilyen újsághíreknek egyetlen előnye az, hogy semmit sem mondanak.

Vegyesek.

Kitüntetések. Nagy meglepedéssel veszünk tudmást egy kitüntetésről, a mely *Langmahr János* pénzügyőri felügyelőnek jutott osztályrészül. E kötelességtudó és szorgalmas iparos ugyanis az ezredéves kiállítás alkalmából az aranyéremkeresztet kapta. Keves pénzügyi felügyelő van az országban, a kik magas intelligenciájukkal, kiváló képességeikkel és nagymérvű szorgalmukkal oly korrek magaviseletet tudnak egyenesíteni, mint a kitüntetett. Ha a legmagasabb helyről való kitüntetés valahol a helyen van, úgy fenforog ez az eset ott, hol valódi érdem, becsületes igyekezet és törekvés aratnak méltó elismerést. Gratulálunk a közszeretnek örvendő tisztviselőnek a kitüntetéshez, a melyre ő a legteljesebb mértékben rászolgált.

Vajda Béla dohányraktárfelügyelő a koronás aranyéremkeresztet nyerte. Ezel az uralkodónak ismét egy kötelességtudó, törekvő, szorgalmas tisztviselőt méltóztatott kitüntetni, a ki a gyártás terében sok hasznosat alkotott. Az ezredéves kiállítás alkalmából *Vajda Béla* volt az, ki a dohányárupavilonban a legszeretreméltóbb módon játszotta a háziur szerepét és a legnagyobb szakértelemmel adta meg a kert felvilágosítást.

A dohánytermelés javítása érdekében. A m. kir. pénzügyminiszterium kísérleti állomást létesített, mivel mint ezt már régebben jelentettük, a dohánytermelés úgy minőségileg, mint mennyisé-

gileg rohamosan hanyatlak. De miért teszi a miniszterium ez intézkedést ma, mikor ez az állapot már evek óta tart, azt nem értjük. De jobb a kevés is a semminél. Az új intézkedés minden esetre jótékony hatással lesz a termelésre.

Jól értesültség. Kilencz hónappal ezelőtt hírt adtunk arról, hogy egyes szivarfajok drágábbak lesznek. Kilencz hónappal később demental bennünket a »Magyar Értesítő«, hivatkozva arra, hogy kompetens forrásból teszi. A késői demental tudomásul vesszük, de tekintettel arra, hogy kompetens helyre hivatkozik nem értjük, hogy miért tartotta zsebében bölcseséget 9 hónapon keresztül, **olyan kilencz hónapban, a melyben egy Magyarország, mint Ausztriában a szivarfogyasztás rohamos csökkenést mutat fel?** Vagy talán éppen ezért történt?

Hol legyen az új dohánygyár? Említettük, hogy legközelebb új dohánygyár felépítése van tervbe véve s hogy ezen gyárnak felállításánál egyebekben kívül tekintettel lesznek az illető vidék lakosságának szegénységére is. Balassa-Gyarmaton most a város buzgó birájának, Balás Ferencnek vezetése alatt mozgalom indult meg aziránt, hogy ez a tervbe vett dohánygyár ott állítsassék föl. E város lakossága, melynek nagy része azelőtt szőlőtermeléssel foglalkozott, a filoxera pusztításai következtében az utóbbi években nagyon elszegényedett s így nagyon ráférne ha a kormány figyelmé feléje fordulna. Ezt annál inkább reménylik, mert a város helyi viszonyai is minden tekintetben megfelelők. Évtizeddel ezelőtt különben is dohánytermelő vidék volt, mert Dejtár, Patak, Rika, Vadkert s a többi közélekvő falvakban a dohányt nagyban termelték s az lpoly völgye erre nagyon alkalmas. A város az ipoly mentén fekszik s így vízbősége elegendő. Közlekedési viszonyai is kedvezők, amennyiben a fővárossal két irányban is van vasúti összeköttetés. — Ezenfelül a város áldozatra is kész, amennyiben hajlandó a gyár felállításához szükséges területet a vasúti állomás közelében levő földjéből igen mérsékelt áron s esetleg teljesen ingyen is átengedni. A mozgalom érdekében Nográdmezye főispánja és a város képviselője Latkóczy államtitkár, is buzgólkodnak s így a gyarmatiaknak erős a reményük, hogy a kormány a tervezett dohánygyárat ott állítja föl. Ez által a kormány nemcsak a nép nyomorát enyhítené s a város fejlődését mozdítaná elő, hanem nagyban hozzájárulna a város és a szomszédos falvak tót nyelvű, de hazafias érzelmű parasztságának megmagyarosodásához is. (Pesti Hirlap.)

A pénzvizonyok. A pénzvizonyok, miképp előrelátható volt, az év vége felé ismét nagyobb mérvben mutatkozik. Az osztrák-magyar banknál a váltó-benyújtások az utóbbi napokban nagy arányt értek el s míg a karacsony előtti napokban mintegy hat millió forintot tettek, addig a mai napon körülbelül három és fél millió forint értékű váltó nyújtottak be leszámitolás céljából. Ezekkel szemben az esedékességek is nagyobb összegre rugtak úgy, hogy a jegybank váltó-tarzája, mely jelenleg Budapesten 44 millió forintot tesz, a benyújtások következtében aligha fog jelentékenyebben növekedni. A privát-escomptban a forgalom szintén megélenkült s a mutakozó anyagért magasabb kamattételeket koncedálnak. Pénzügyi

körökben az a nézet uralkodik, hogy januárban a pénzvizonyok nemcsak jüvülni fognak, de nagyobb pénzbőség is jut majd fölszínre s a kamatláb is enyhülni fog. Tekintettel azonban ama tapasztalatra, hogy a pénzpiac egyénei az utóbbi években analogiát nem mutatnak, a kedvezőbb fordulatra sem lehet biztonsággal következtetni, annál kevésbbé, miután eddig olcsóbb pénz-ajánlatokat még január hóra sem tettek sehol. Bécsben a pénzvizonyok ugyan csak jelentékeny; első váltót csak kivételesen számíthatnak le ott 3¹⁰/₁₆-od kamattal.

Az osztrák-magyar bank állása. Az osztrák-magyar bank e héten tette közzé december 25-éről szóló heti kimutatását, amely újból kedvezőtlenebb viszonyok, illetve fokozottabb igények mellett tanuskodik. Az állapot leghévesebben az adómentes bankjegytartalékban tükröződik vissza, amely 8.09 millió forinttal hanyatlott. Ezzel egyidejűleg a váltótárca 9.54 millió forinttal, a lombard-üzlet pedig 1.78 millió forinttal emelkedett. Az összes bankjegytaralék 633.028.000 forintot és az előbbi kimutatással szemben 4.01 millió forinttal emelkedett. A kimutatás egyes tételei a következők: Bankjegytaralék 633.028.000 forint (+ 4.018.000 forint); ércértékkészlet 450.418.000 forint (= 4.044.000 forint); tárca 190.388.000 forint (+ 9.540.000 forint); lombard-üzlet 30.356.000 forint (+ 1.782.000 forint); adómentes bankjegytaralék 22.016.000 forint (8.099.000 forint).

Pénzverési program. A jövő héten kiverendő arany, ezüst és nikli pénzek közül először 200.000 drb arany 10 koronást fognak kiveretni. Egyidejűleg megfelelő mennyiségben 20 koronást is veretnek aranyban. — A 20 koronásokból a jövő év végéig 770.000 darab lesz kiverendő. A jövő év végéig tehát a pénzforgalom 970.000 darabban fog gyarapodni, 17.400.000 korona, vagyis 8.700.000 forint értékben.

Az ezüst váltópénz bevonása. Az 1857. szeptember 19-iki császári patens alapján vert osztrák értékű 10 és 5 krajczáros ezüst váltópénz, valamint az 1868. július 1-én kelt törvény alapján vert osztrák értékű tizkrajczárosok 1897. január 1-vel a magánforgalomban forgalmon kívül helyeztetnek. Megjegyzendő, hogy az állam-pénztárak és állami hivatalok kötelesek ezeket 1898. december 31-ig fizetések fejében elfogadni sőt becserélni.

Ezüst forintok és ezüst koronák. Az osztrák pénzügyminiszterium jelentései nagyon érdekes adatokat tartalmaznak az ezüst koronák és ezüst forintok forgalmáról. A valuta törvény alapján ugyanis a 200 millió forint államjegy bevonásához 40 millió forint ezüst koronát kell felhasználni, melyből Ausztriára 28, Magyarországra pedig 12 millió forint esik. Ausztria az egész kontingent hozta forgalomba, Magyarország ellenben 1896. október végén 318.000 forinttal még hátrálékban van. Ezüst forintokból Ausztriában 196 milliót, Magyarországon pedig 19.9 millió forintot hoztak forgalomba. 1895. július óta Ausztria mindössze 387.493 forintot hozott ezüst forintokban forgalomba. Magyarország pedig ugyanazon idő óta 5.673.400 forintot, amiből a fent említett forrás arra következtet, hogy Magyarországon inkább az ezüst forintok iránt viseltetnek előszeretettel. Az ezüst forintok lényeg várokozáson fölül jól tartják magukat a forgalomban; a bank által forgalomba hozott 39.493.000 forintból ugyanis mindössze csak 1.377.162 forint folyt vissza.

Elegendő pénzügyőr. Borzalmas módon vesztett el Triggiano olasz városban a dühös néptömeg egy pénzügyőrt. Pietro Signori pénzügyőr társával a Pompili-féle vendéglőbe ment, megnézni a boros hordókat, hogy rajtuk van-e a

városi adóbélyeg. A bélyeg hiányzott és a pénzügyőrök bírságot vetettek ki a vendéglősre. Eből nagy verekedés lett, a vendégek a vendéglős pártjára álltak és megtámadták a pénzügyőröket, kik revolvert rántottak és két vendéget és egy rendőrt, ki rendet akart csinálni lelőttek. Az egyik pénzügyőr erre megmenekült, a másikat azonban a dühöngő néptömeg legyűrte, leöntötte petrolennel és meggyújtotta. A szerencsétlen ember elevenen elégett.

Az osztrák fegyvergyár új elnökeül Philipp Adolf, a Nobel-féle dinamitgyár részvénytársaság jelenlegi igazgatója van — hír szerint — kiszemelve. A „Reichswehr” vasárnapi száma megtámadja ezt a kombinációt azon alapon, hogy Philipp bátyja a hamburgi trust-társaság egyik alapítója és főreszvényese. Ezért fél, hogy a fegyvergyár vezetésében idegen külföldi érdekek juthatnának érvényre.

Szerkesztői üzenetek.

Ip. A. Sch. urnak. Az összeget köszönettel megkaptuk, Előfizetése márczius 20-án ér veget.

I. H. urnak Nagybánya. Az ünnepek miatt nem interveniálhattunk ügyében, de most már haladéktalanul eljárunk benne és értesítjük önt.

M. R. F. Sz. urnak. A főfelügyelő ur alapos téved, az általunk hivatkozott rendelet érvényben van és nem az 1890. evből eredő előírások. Vétessen fel a főfelügyelő urral, a mennyiben nezetén megmarad egy jegyzőkönyvet és kívánja aztán, hogy azt a pénzügyminiszterium elé terjesszék. Különbö nem tudjuk fel fogni, hogy, hogy lehet az, hogy a főfelügyelő ur nem tudja, hogy evek óta úgy a fővárosban, mint a vidéken a nagytözsdek 8—12 és 2—6-ig vannak nyitva. A mennyiben ez az intézkedés nem lett volna törvényes s bizonyára már régen felszólalt volna ez ellen

Segédszerkesztő: **Heltai Nándor.**

172353.96. szám.

Pályázati hirdetés.

A magyar kir. államvasutak alóli igazgatósága az 1897. év folyamán összegyűlő és nélkülözhetővé való különböző ócska anyagokat (sinek és fémnemek kivételével) értékesíteni óhajtván: ezek eladása céljából nyilvános pályázatot hirdet.

Az átengedett anyagok átvétele és eltávolítása tekintetében az alább idézett feltételek irányadók, de az 1897. évi november hó végéig összegyűlendő anyagok feltételül ugyanazon év december hó 25-ike előtt, a december hóban összegyűlendő pedig a következő 1898. évi január hó 25-ig átveendő s eltávolítandók.

A pályázni kívánók keretnek, hogy beirt évenként 50 kros magyar bélyeggel ellátott ajánlataikat a magyar kir. államvasutak igazgatóságának anyag és leltárbeszerzési szakosztályához (VI. ker., Andrassy-út 73. II. em. 43. ajtó) következő címzettel: „Ajánlat ócska anyagok megvételére a 172352—96. számhoz” 1897. január hó 26-ik napjának déli 12 óráig benyújtani sziveskedjenek.

Az ajánlatok kizárólag ezen célra rendelt és az említett anyag- és leltár-

beszerzési szakosztályban ingyen kapható ajánlati nyomtatványon és annak rovatainak pontos kitöltése mellett állítandók ki. A magyar királyi államvasutak részéről határozottan kikötöttik, hogy az anyagokert felajánlandó egységárak vagy az illető gyűjtőszertárban, vagy pedig az ajánlatban meghatározott távolságra való bérmentes szállítás kikötésével tétessenek, honnét a vevő fél az anyagot saját költségén tartozik továbbítani. A bérmentes szállítás csakis a máv. saját vonalaira köthető ki. Nem az általunk kapott nyomtatványon kiállított vagy a fentiekől eltérő feltételeket tartalmazó ajánlatok nem vehetők figyelembe.

Az ajánlattevő magára nézve is kötelezőknek elismeri az ócska anyagok eladására vonatkozó és 122291—96. szám alatt fennálló feltételeinket, melyeket aláírásával és a 15 kros bélyeggel ellátva okvetlenül ajánlatához csatolni tartozik.

Ezen feltételek nyomtatványtárunknál példányonként 15 krral megszerezhetőek. Videkieknek ezen feltételek a megfelelő ár és a szükséges postabélyeg előzetes beküldése eseten megküldetnek. Az ócska anyagok részletes kimutatása anyag- és leltárbeszerzési szakosztályunkban kapható.

Bánatpenzkepen a megvenni szándékolt mennyiség és az azért följánlott egységár szerint kiszámított értékösszeg 3 százaléka az ajánlat benyújtására kitűzött határnap előtt egy nappal 12 óráig készpenzben, vagy állami letétekre alkalmas értékpapirokban főpenztárunknál leteendő.

Bánatpenz vagy a fentidezett aláírt feltételek nélkül, úgy szinten elégtelen bánatpenzzel, vagy elkésve beérkező ajánlatok vagy olyanok, melyek a feltételektől elternek, figyelembe vételre nem számíthatnak, úgy szinten olyanok sem, melyekben javítások, vagy vakarások fordulnak elő. Pótajánlatok egyáltalában nem vetetnek tárgyalás alá.

Az ajánlati ár számokkal és betűkkel olvashatóan kiteendő.

Az ócska anyagoknak esetleges csomagolási költségeit a vevőczég tartozik viselni.

Az ajánlattevő ajánlatával a pályázat eredményének eldöntéséig kötelezettségben marad, ez tehát időközben vissza nem vonhatja.

Az ajánlatok tetszés szerinti részmenyiségre szólhatnak, de a m. kir. államvasutak igazgatósága is fentartja magának azon jogot, hogy tetszés szerinti részmenyiséget engedhessen át, melyet ajánló, ha csak az ellenkezőt ki nem kötötte, elfogadni köteles.

A m. kir. államvasutak igazgatósága fentartja továbbá magának a jogot, hogy az ajánlatok közt, tekintet nélkül az ajánlott árakra, szabadon választhasson, s hogy vegre a cél elérésére másféle intézkedéseket is tehessen.

Budapest, 1896. december hóban.

Az igazgatóság.

(Utányomás nem díjazatik.)

Ajánlat.

30977/896. A tordai m. kir. pénzügyigazgatóság részéről ezennel kozhírré tétetik, hogy a Maros-Ludason üresedésbe jött dohánygyár-áruda betöltése végett írásbeli ajánlatok beadása utján 1897. évi január hó 25-én a pénzügyigazgatóságnál versenytárgyalás fog tartatni.

Az árlejtés tárgyát ugyancsak a versenyzők által az eladás után igénybe vehető ellátási jutalék fogja képezni és a dohánygyár-áruda annak fog átadatni, ki a legeskeleyebb eladási díjt fogja követelni, mindazonáltal, a kincstár fentartja magának azon jogot, hogy a versenyzők között szabadon választhasson, mi okból az ajánlattevő semmi esetben sem támaszthat igényt azért, mert ajánlata el nem fogadtatott.

Az eddigi dohánygyár-áruda az áruda kezeléséért 1⁹/₁₀ százalékos tőzsdíjt élvezett.

A dohánygyár-árudának 1896. évi nyers forgalma 71030 forintot tett ki és ahhoz anyagbeszerzés végett 103 kisáros van utalva, továbbá az áruda kezelésével a bélyeg és váltó őrlapok eladásának kötelezettsége 1¹/₂% eladási járulékkal, melynek évi átlagos forgalma 5983 frt volt, valamint a havanna szivarok eladásának jogosultsága is egybe van kötve, mely utóbbi eladására 1¹/₂% vagy ennél kisebb tőzsdíjnak igénybevétele mellett adatik meg az engedély.

Az összes dohánygyártmány készletek a kolozsvári dohánygyári raktárból, a bélyegkészletek pedig a maros-ludasi kir. adóhivatalnál lesznek beszerzendők.

Figyelmeztetnek a pályázni óhajtok, hogy a dohánygyártmányok eladására vonatkozó szabályok 13. §-a szerint az üres tartályok visszaszállítására nevezé eddig érvénybe volt azon eljárás, mely szerint az üres dohánygyártmány ládák és teljes eladási árak megtérítése mellett a dohánygyár-árusoktól visszaváltatnak, 1897. évi április hó 1-től kezdve megszüntetvén, a dohány nagybani árusok ezen ládákat, a m. kir. dohánygyár-árudától, illetőleg a fő- vagy alárusoktól a megállapított eladási árak megtérítése mellett tulajdonukba átvenni kötelesek.

A kincstár az árudának bizonyos összegben meghatározott jövedelmet nem biztosít és ez okból későbbi körvények az eladási díj utólagos felemeléséért tekintetbe vétetni nem fognak, úgy kárpótlási igények sem támaszthatók.

Köteles leendő vállalkozó a dohánygyár-árudát az átvételre kitűzött napon átvenni, továbbá a fogyasztási viszonyoknak megfelelő 14 napi tartalékkészletet 2692 frt értékében beszerezni és folyton érintetlen teljességben fentartani, azonkívül a napi eladásra szükségelt gyártmány mennyiségét is beszerezni.

Kelt Tordán, 1896. december hó. 14.

M. kir. pénzügyigazgatóság.

HIRDETESEK

felvételnek

Budapest, Károly-körút 7. szám

a kiadóhivatalban.

Le Griffon

legjobb és legkedveltebb

valódi francia szivarkapapir és szivarkahüvelyek

Le Griffon „Patent“

kedvelt és praktikus szivarkapapir.

Nagybani eladás az ország összes
norinbergi és papir-nagykereskedé-
sekben.

GYÁRI FÖRAKTÁR:

G O L D Z I E H E R G É Z A

BUDAPEST,

V. kerület, Arany János-utca 20. szám.